

16 சம்ஸ்காரங்கள் சம்ஸ்காரங்கள்

இந்துக்கள் வாழ்க்கையின் ஒவ்வொரு அம்சமும் புனிதமானது என்று நம்புகிறார்கள். அதனால்தான் கருத்தரித்தல் முதல் தகனம் வரை ஒவ்வொரு குறிப்பிடத்தக்க கட்டமும் வாழ்க்கை கடவுளின் பரிசு என்பதை நினைவூட்டுவதாகக் கொண்டாடப்படுகிறது, இது அவரது விருப்பப்படி மதிக்கப்பட வேண்டும் மற்றும் வாழ வேண்டும். இது 16 சம்ஸ்காரங்களின் முக்கியத்துவத்தை விவரிக்கும் முதல் தவணை.

நித்தியத்திலிருந்து மனிதன் தன் சுயத்தை மேம்படுத்த முயன்றான். இந்த உண்மை, மனிதகுலத்திற்கு மட்டுமே தனித்துவமானது, அவரது உடல், மன மற்றும் ஆன்மீக நல்வாழ்வைப் பற்றி ஆழமாக சிந்திக்க வழிவகுத்தது. இந்த நோக்கத்திற்காக, வேத பார்ப்பனர்கள் சம்ஸ்காரங்கள் என்று அழைக்கப்படும் ஒரு சில அணுசரணைகளை பரிந்துரைத்தனர். (குஜராத்தியில் சம்ஸ்காரங்கள் என்று உச்சரிக்கப்பட்டாலும், அசல் சமஸ்கிருத வடிவத்தைப் பயன்படுத்துவோம்.)

சம்ஸ்காரத்திற்கு மிக அருகில் உள்ள ஆங்கில வார்த்தை சாக்ரமென்ட் ஆகும், இது 'சடங்கு சடங்கு' என்ற சொற்றொடருடன் தொடர்புடையது. ஆக்ஸ்போர்டு ஆங்கில அகராதியில், சடங்கு என்பது "மத விழா அல்லது செயல் என்பது உள் அல்லது ஆன்மீக அருளின் வெளிப்புற மற்றும் புலப்படும் அறிகுறியாகக் கருதப்படுகிறது." கிளாசிக்கல் சமஸ்கிருத இலக்கியங்களில், ரகுவம்ஷா, குமாரசம்பவா, அபிஜ்ஞன்-சகுந்தல், ஹிதோபதேச மற்றும் மனு ஸ்ம்ருதி, சம்ஸ்காரம் என்பதற்குப் பயன்படுத்தப்படுகிறது: கல்வி, சாகுபடி, பயிற்சி, சுத்திகரிப்பு, முழுமை, இலக்கண தூய்மை, மெருகூட்டல், அலங்காரம், அலங்காரம், ஒரு சுத்திகரிப்பு சடங்கு, ஒரு புனிதமான சடங்கு, கும்பாபிஷேகம், புனிதப்படுத்துதல், கடந்த கால செயல்களின் விளைவு (கர்மாக்கள்), கர்மாக்களின் தகுதி, முதலியன

சம்ஸ்காரத்தின் பொதுவான வரையறை, மேலே உள்ள அனைத்தையும் உள்ளடக்கியது "அதன் விரும்பத்தகாத பண்புகளை அகற்றும் போது ஏதாவது ஒன்றை மேம்படுத்துவது."

சம்ஸ்காரங்களின் நோக்கம்

(1) **கலாச்சார.** சம்ஸ்காரங்கள் தொடர்பான பல்வேறு சடங்குகள் மற்றும் சடங்குகள் ஆளுமை உருவாக்கம் மற்றும் வளர்ச்சிக்கு உதவுகின்றன. பராசர ஸ்ம்ருதியில், "ஒரு படம் பல்வேறு வண்ணங்களால் வரையப்பட்டிருப்பது போல, ஒரு நபரின் தன்மை பல்வேறு சம்ஸ்காரங்களுக்கு உட்பட்டு உருவாகிறது" என்று கூறப்பட்டுள்ளது. எனவே, இந்து முனிவர்கள் தனிநபர்களின் இயல்பை வழிகாட்டுதல் மற்றும் வடிவமைத்தல் ஆகியவற்றின் அவசியத்தை உணர்ந்தனர், மாறாக அவர்கள் தற்செயலாக வளர விடாமல்.

(2) **ஆன்மீகம்.** பார்ப்பனர்களின் கூற்றுப்படி, சம்ஸ்காரங்கள் வாழ்க்கைக்கு உயர்ந்த புனிதத்தை அளிக்கின்றன. ஜட உடலுடன் தொடர்புடைய அசுத்தங்கள்

சம்ஸ்காரங்களை செய்வதன் மூலம் அழிக்கப்படுகின்றன. முழு உடலும் புனிதப்படுத்தப்பட்டு, ஆத்மாவுக்கு ஏற்ற குடியிருப்பு இடமாக மாற்றப்பட்டுள்ளது. அத்ரி ஸ்ம்ருதியின் படி ஒரு மனிதன் சூத்திரனாகப் பிறந்தான்; உபநயன சம்ஸ்காரத்தை செய்வதன் மூலம் அவர் ஒரு டிவிஜா (இரண்டு முறை பிறந்தார்) ஆகிறார்; வேத புராணங்களைப் பெறுவதன் மூலம் அவர் ஒரு விப்ரா (ஈர்க்கப்பட்ட கவிஞர்) ஆகிறார்; பிரம்மனை (கடவுள்) உணர்ந்து அவன் பிராமணனாகிறான். சம்ஸ்காரங்கள் ஆன்மீக முயற்சிகளின் ஒரு வடிவம் (சாதனா) - உள் ஆன்மீக திருத்தத்திற்கான வெளிப்புற ஒழுக்கம். எனவே, ஒரு இந்துவின் முழு வாழ்க்கையும் ஒரு மாபெரும் சடங்காகும்.

சடங்குகள் மற்றும் சடங்குகளைக் கவனிப்பதன் மூலம் சம்ஸ்காரங்களின் இறுதி குறிக்கோள் "சம்சாரத்தின் பிணைப்பைத் தாண்டி மரணக் கடலைக் கடப்பது" என்பதை ஈஷா உபநிஷத் வெளிப்படுத்துகிறது. பிறப்பு மற்றும் இறப்பு சுழற்சியைக் கடந்த பிறகு, ஆத்மா பரமாத்மாவை அடைகிறார் - பகவான் புருஷோத்தமன்.

பல்வேறு வேதங்களால் பரிந்துரைக்கப்பட்ட சம்ஸ்காரங்களின் எண்ணிக்கை மாறுபட்டாலும், அறிஞர்களிடையே ஒருமித்தபதினாறு விஷயங்களை நாம் கருத்தில் கொள்வோம்:

முன்-பிறந்த சம்ஸ்காரங்கள்

கருத்துள்ள(1) கர்ப்படன் (கருத்தாக்கம்)
 (2) பும்சவனம் (ஒரு ஆண் பிரச்சினையை)
 வளர்ப்பது(3) சிமந்தோநாயனா (முடி -பகுப்பு)

சம்ஸ்காரங்கள்

(4) ஜாதகர்மா (பிறப்பு சடங்குகள்)
 (5) நாமகாரணம் (பெயர்)
 சூட்டுதல்(6) நிஷ்கிரமா (முதல் வெளியீடு)
 (7) அன்னபிரசனம் (முதல் உணவு)
 (8) சுடகர்மா (அல்லது சபல்)
 (9) Karnavedh (earlobes குத்திக்கொள்வது)

கல்வி சமஸ்காரங்கள்

(10) Vidyarambha (எழுத்துக்களை கற்றல்)
 (11) Upanayana (புனித நூல் தொடங்கப்படுவதற்கு)
 (12) Vedarambha (வேத ஆய்வு தொடங்கி)
 (13) Keshant (Godaan) (தாடி சவர)
 (14) சமவர்த்தன் (மாணவர்களின் முடிவு)

திருமண சம்ஸ்காரம்

(15) விவாஹா (திருமண விழா)

இறப்பு சம்ஸ்காரம்

(16) அந்த்யேஷ்டி (மரண சடங்குகள்).

முந்தைய சம்ஸ்காரங்கள்

பிறப்புக்கு(1) கர்ப்பதானம் (கருத்தாக்கம்)கர்ப்ப

" என்றால் கருப்பை. 'டான்' என்றால் தானம். இதில் ஆண் தன் விதையை ஒரு பெண்ணில் வைக்கிறான். க்ருஹயதூத்திரர்களும் ஸ்ம்ருதிகளும் ஆரோக்கியமான மற்றும் புத்திசாலித்தனமான சந்ததியை உறுதி செய்வதற்காக, இதற்காக சிறப்பு நிபந்தனைகளையும் அனுசரணைகளையும் பரிந்துரைக்கின்றனர். முன்னோர்களுக்கு கடன்களை அடைப்பதற்கு குழந்தைகளின் இனப்பெருக்கம் அவசியமாக கருதப்பட்டது. தைத்திரியா உபநிஷத்தில் பிறப்பு இருப்பதற்கான மற்றொரு காரணம் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. மாணவர் தனது வேதப் படிப்பை முடிக்கும் போது, அவர் தனது ஆசிரியரிடம் இருந்து வெளியேற அனுமதி கோருகிறார் (சம்ஸ்காரா 14 ஐப் பார்க்கவும்). பின்னர் அவர் வாழ்நாள் முழுவதும் உட்கொள்ள வேண்டிய சில ஆலோசனைகளை ஆசிரியர் ஆசீர்வதிக்கிறார். கட்டளைகளில் ஒன்று: "பிரஜாஅத்து மா வ்யவ்யச்செட்சீஹி ..."
(ஷிக்ஷாவல்லி, அனுவக் 11.11)நிறுத்தாதீர்கள்பெறுவதன்
"ஒருவரின் பரம்பரையை- அது தொடரட்டும் (குழந்தைகளைப்மூலம்)."

(2) பும்சவனா (ஒரு ஆண் பிரச்சினையை உருவாக்குதல்)

பம்சவனா மற்றும் சிமந்தோநாயனா (மூன்றாவது சம்ஸ்காரம்) ஆகியவை பெண்ணின் முதல் பிரச்சினையின் போது மட்டுமே நிகழ்த்தப்படுகின்றன. கர்ப்பத்தின் மூன்றாவது அல்லது நான்காவது மாதத்தில் சந்திரன் ஆண் நட்சத்திரத்தில் இருக்கும் போது, குறிப்பாக திஷ்ய-நட்சத்திரத்தில் பும்சவனம் செய்யப்படுகிறது. இது ஒரு ஆண் குழந்தையை குறிக்கிறது. எனவே பும்சவனா என்ற சொல்லுக்கு 'ஆண் இனப்பெருக்கம்' என்று பொருள். ஆயுர்வேதத்தின் பண்டைய ரிஷியான சுஷ்ருத், தனது சுஷ்ருத் சம்ஹிதையில் இந்த செயல்முறையை விவரித்தார்: "இந்த மூலிகைகளில் ஏதேனும் ஒன்றில் பால் அடித்தால் - சுலக்ஷ்மணா, பாதசர்கா, சஹாதேவி மற்றும் விஸ்வதேவா - ஒருவர் வலது நாசியில் மூன்று அல்லது நான்கு சொட்டு சாற்றை ஊற்ற வேண்டும். கர்ப்பிணி பெண். அவள் சாற்றை துப்பக்கூடாது. "

(3) சிமந்தோநாயனா (முடி பிரித்தல்)

குஜராத்தியில் இது கோடோ பாரவோ என்று அழைக்கப்படுகிறது. இதில், கணவன் மனைவியின் முடியைப் பிரிக்கிறார். இந்த சம்ஸ்காரத்தின் மத

முக்கியத்துவம் தாய்க்கு செழிப்பையும், பிறக்காத குழந்தைக்கு நீண்ட ஆயுளையும் தருவதாகும். இது தீய செல்வாக்கைத் தடுக்கிறது. உடலியல் முக்கியத்துவம் சுவாரஸ்யமானது மற்றும் மேம்பட்டது. கர்ப்பத்தின் ஐந்தாவது மாதத்தில் அடிவயிற்றின் மனம் உருவானதாக சுஷ்ருத் (ஷ்ரிஸ்தான், சி .33) நம்பினார். எனவே ஆரோக்கியமான குழந்தையைப் பெற்றெடுப்பதற்கு தாய் மிகுந்த அக்கறை எடுக்க வேண்டும். விவரங்களை ஊக்குவித்து, சுஷ்ருத் கர்ப்பிணித் தாயிடம் அனைத்து வகையான உழைப்பையும் தவிர்க்குமாறு கட்டளையிட்டார்: பகலில் தூங்குவதையும் இரவில் விழித்திருப்பதையும் தவிர்க்கவும், மேலும் பயம், தூய்மைப்படுத்துதல், ஃபிளெபோடமி (நரம்புகளை வெட்டுவதன் மூலம் இரத்தம் வெளியேறுதல்) மற்றும் இயற்கை வெளியேற்றங்களை ஒத்திவைத்தல். (ஷ்ரிஸ்தான் Ch.21).

கருவின் உடல் ஆரோக்கியத்தை பாதிக்கும் சம்ஸ்காரங்களைத் தவிர, பண்டைய வேதங்களில் சம்ஸ்காரங்களைக் கற்றுக் கொள்வதற்கான எடுத்துக்காட்டுகள் உள்ளன. மகாபாரதத்திலிருந்து, அர்ஜுனின் மகன் அபிமன்யு, தாயின் வயிற்றில் இருந்தபோது, போர் வியூகத்தின் ரகசியங்களைக் கற்றுக்கொண்டார் என்பதை நாம் அறிவோம். ஸ்ரீமத் பாகவதத்தின் குழந்தை பக்தரான பிரஹ்லாத், அவரது தாயார் கயாதுவின் வயிற்றில் இருக்கும்போதே நாராயணனின் மகிமையைப் பற்றி அறிந்து கொண்டார். ஒரு கரு வெளிப்புற உலகத்திலிருந்து நல்ல ஆன்மீக சம்ஸ்காரங்களைப் புரிந்துகொள்வது போல, நேர்மாறாகவும் இருக்கிறது. இது தாயின் சில விரும்பத்தகாத பழக்கங்களால் நிச்சயம் பாதிக்கப்படலாம். புகைபிடித்தல், மது, சில மருந்துகள் மற்றும் மருந்துகள் கருவில் தீங்கு விளைவிக்கும் என்பதை இன்று நாம் அறிவோம். கர்ப்ப காலத்தில் இறைச்சி சாப்பிடுவதை வராஹ ஸ்மிருதி தடை செய்கிறது. எனவே, ஸ்மிருதிகள் தனது கர்ப்பிணி மனைவியின் உடல், மன மற்றும் ஆன்மீக ஆரோக்கியத்தைப் பாதுகாக்க சாத்தியமான அனைத்து கவனிப்புகளையும் எடுக்கும்படி கணவருக்குக் கட்டளையிட்டனர். வெளிநாடு செல்வதற்கோ அல்லது போருக்கு செல்வதற்கோ, புதிய வீடு கட்டுவதற்கோ, கடலில் குளிப்பதற்கோ கலாவித்தான் தடை விதிக்கிறார்.

குழந்தை பருவ சம்ஸ்காரங்கள்

(4) ஜாதகர்மா (பிறப்பு சடங்குகள்)

இந்த சடங்குகள் குழந்தையின் பிறப்பில் செய்யப்படுகின்றன. புதிதாகப் பிறந்தவர்களுக்கு சந்திரன் ஒரு சிறப்பு விளைவைக் கொண்டிருப்பதாக நம்பப்படுகிறது. கூடுதலாக, கிரகங்களின் விண்மீன் - நட்சத்திரங்கள் - சுபத்தின் அளவை தீர்மானிக்கின்றன. அசுத்தமான ஏற்பாட்டின் போது பிறப்பு ஏற்பட்டால், குழந்தைக்கு ஏற்படும் தீங்கு விளைவிக்கும் விளைவுகளைத் தடுக்க ஜாதகர்மங்கள் செய்யப்படுகின்றன. தந்தை பிரம்மனிஷ்ட சத்புருஷையும் ஆசீர்வாதம் கோருவார்.

(5) நாம்காரன் (பெயர் சூட்டுதல்) பிறப்பின்

போது விண்மீன்களின் ஏற்பாட்டின் அடிப்படையில், குழந்தைக்கு சாதி பாரம்பரியத்தால் நிர்ணயிக்கப்பட்ட நாளில் பெயரிடப்பட்டது.

இந்து தர்மத்தில், குழந்தைக்கு அவதாரம், தெய்வம், புனித இடம் அல்லது நதி, புனிதர் போன்றவற்றின் பெயரிடப்படுகிறது, அந்த பெயர் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தும் புனித மதிப்புகளின் தொடர்ச்சியான நினைவூட்டலாக.

(6) நிஷ்கிரமா (முதல் வெளியீடு)

மூன்றாவது மாதத்தில் குழந்தைக்கு அக்னி (நெருப்பு) மற்றும் சந்திர (சந்திரன்) தரிசனம் அனுமதிக்கப்படுகிறது.

நான்காவது மாதத்தில், அவர் முதல் முறையாக வீட்டை விட்டு வெளியே வந்தார், தந்தை அல்லது தாய் மாமாவால், இறைவனின் தரிசனத்துக்காக மந்திரிக்கு.

(7) அன்னபிரஷன் (முதல் உணவு)

குழந்தைக்கு திட உணவை உண்பது அடுத்த முக்கியமான சம்ஸ்காரம். ஒரு மகனுக்கு இது கூட மாதங்களில் செய்யப்படுகிறது - 6 வது, 8 வது, 10 வது அல்லது 12 வது மாதங்கள். ஒரு மகளுக்கு இது ஒற்றைப்படை மாதங்களில் செய்யப்படுகிறது - 5 வது, 7 வது அல்லது 9 வது மாதங்கள். வழங்கப்பட்ட உணவு நெய்யுடன் சமைக்கப்பட்ட அரிசி. இதனுடன் தேன் கலக்க சில சூத்திரங்கள் பரிந்துரைக்கின்றன.

இந்த சம்ஸ்காரத்தை ஆதரிப்பதன் மூலம், ஞானமுள்ள முனிவர்கள் இரண்டு முக்கியமான கருத்துக்களை நிறைவேற்றினார்கள். முதலில், குழந்தை சரியான நேரத்தில் தாயிடமிருந்து பிரிந்து போகிறது. இரண்டாவதாக, குழந்தைக்கு தாய்ப்பால் கொடுப்பதை நிறுத்துமாறு தாயை எச்சரிக்கிறது. ஏனென்றால், ஒரு தகவலறிந்த தாய், அன்பின் காரணமாக, குழந்தைக்குத் தாய்ப்பால் கொடுப்பதைத் தொடர்கிறாள், அவள் தனக்கோ அல்லது குழந்தைக்கோ அதிகம் நன்மை செய்யவில்லை என்பதை உணராமல்.

(8) சுடகர்மா (சவுல்) (தலையை மொட்டையடிப்பது)

இந்த சம்ஸ்காரம் 1 வது, 2 வது, 3 வது அல்லது 5 வது வருடத்தில் (ஒரு மகனின்) தலையை மொட்டையடிப்பது, அல்லது அவரை ஜனோய் (உபநயன்) மூலம் துவக்குவது. சுஷ்ருத்தின் கூற்றுப்படி, இதன் முக்கியத்துவமானது, ஆணி வெட்டுதலுடன், மகிழ்ச்சி, லேசான தன்மை, செழிப்பு, தெரியும் மற்றும் மகிழ்ச்சியைத் தருவதாகும் (சிகிட்சஸ்தான். சி. 24-72). சரக்கும் இதே கருத்தை வெளிப்படுத்தினார்.

நீண்ட ஆயுளுக்காக தலையின் மேற்புறத்தில் ஒரு கட்டை முடி (ஷிகா, சோட்லி) விடப்படுகிறது. சுஷ்ருத் அதன் முக்கியத்துவத்தை சுட்டிக்காட்டுகிறார், "தலையின் உள்ளே, மேல் அருகே, ஒரு சிரா (தமனி) மற்றும் ஒரு சந்தியின் (முக்கியமான சந்திப்பு) கூட்டு உள்ளது. அங்கு, கூந்தல் எட்டி, ஆதிபதி (மேலதிகாரி) என்று அழைக்கப்படும் ஒரு முக்கிய இடம் இந்தப் பகுதியில் ஏதேனும் காயம் ஏற்பட்டால் திடீர் மரணம் ஏற்படும் " காலப்போக்கில், ஷிகா இந்து தர்மத்தின் அடையாளமாக கருதப்பட்டது மற்றும் அதை நீக்குவது ஒரு பெரிய பாவமாக கருதப்பட்டது (லகு ஹரிதா IV).

(9) கர்ணவேத் (மடல்களைத் துளைத்தல்)

காதுகுழந்தையின் காது மடல்கள் 12 வது அல்லது 16 வது நாளில் குத்தப்படுகின்றன; அல்லது 6 வது, 7 வது அல்லது 8 வது மாதம்; அல்லது 1 வது, 3 வது, 5 வது, 7 வது அல்லது 9 வது ஆண்டு. சுஷ்ருத், "ஒரு குழந்தையின் காதுகள் பாதுகாப்புக்காக (ஹைட்ரோகோல் மற்றும் குடலிறக்கம் போன்ற நோய்கள்) மற்றும் அலங்காரத்திற்காக (ஷிரிஸ்தான் சி .16.1, சிக்கிஸ்தஸ்தான் சி

.19.21) குத்தப்பட வேண்டும். அறுவை சிகிச்சை நிபுணர் காதணிகள் அணிய அவற்றை இயக்க

கல்வி சமஸ்காரங்கள்

(10) Vidyarambh (எழுத்துக்களை கற்றல்)

இந்த சமஸ்காரா மேலும் Akshararambha, Aksharlekhan, Aksharavikaran மற்றும் Aksharavishkaran என அழைக்கப்பட -..

இதுவேஜந்து வயதில் பாடினார் என்பதோடு வேத ஆய்வு தொடங்கும் முன் மிகவும் அவசியமாக உள்ளது Vedarambh.

குளித்த பிறகு, குழந்தை மேற்கு நோக்கி அமர்ந்திருக்க, ஆச்சார்யா (ஆசிரியர்) கிழக்கு நோக்கி அமர்ந்திருக்கிறார். குங்குமமும் அரிசியும் வெள்ளி பலகையில் சிதறிக்கிடக்கின்றன. தங்கம் அல்லது வெள்ளி பேனாவால் குழந்தை அரிசியில் கடிதங்கள் எழுதப்படுகிறது. பின்வரும் சொற்றொடர்கள் எழுதப்பட்டுள்ளன: "கணேஷுக்கு வணக்கம், சரஸ்வதிக்கு வணக்கம் (அறிவின் தெய்வம்), குடும்ப தெய்வங்களுக்கு வணக்கம் மற்றும் நாராயணன் மற்றும் லட்சுமிக்கு வணக்கம்." பின்னர் குழந்தை "ஓம் நம சித்தம்" என்று எழுதுகிறார். அவர் ஆச்சார்யாவுக்கு ஒரு பாக் மற்றும் சஃபோ (துணியின் தலை அலங்காரம்) போன்ற பரிசுகளை வழங்குகிறார். ஆச்சார்யா பின்னர் குழந்தையை ஆசீர்வதிக்கிறார்.

(11) உபநயன் (யக்னோபாவித்) (புனித நூல் துவக்கம்)

எட்டு வயதில் மகன் ஆச்சார்யாவால் புனித நூலால் ஜானோய் அல்லது யக்னோபாவித் என்று அழைக்கப்படுகிறார். மேற்கூறிய அனைத்து

சம்ஸ்காரங்களுக்கிடையில் இது உயர்ந்ததாகக் கருதப்படுகிறது. இது ஒரு புதிய வாழ்க்கையின் விடியல், எனவே டிவிஜா - இரண்டு முறை பிறந்தார். குழந்தை மாணவர் மற்றும் பிரம்மச்சரியம் (பிரம்மச்சரியம்) சம்பந்தப்பட்ட சரியான ஒழுக்கத்தின் வாழ்க்கையில் நுழைகிறது. அவர் தனது பெற்றோரின் பாதுகாப்பை ஆச்சார்யா பார்த்துக்கொள்கிறார். இந்த சம்ஸ்காரம் பிராமணர்கள், கூலத்திரியர்கள் மற்றும் வைஷ்ணவர்கள், சிறுவர்கள் மற்றும் பெண்கள் இருவருக்கும் செய்யப்படுகிறது. ஆகையால், பையன் மற்றும் பெண் இருவரும் ஒழுக்கம், உண்மையுள்ள வாழ்க்கை மற்றும் உடல் சேவை ஆகியவற்றில் பயிற்சி பெற்றனர். காலப்போக்கில் இந்த சம்ஸ்காரம் பெண் குழந்தைகளுக்கு வழங்கப்படுவதை நிறுத்தியது, அவர்கள் முறையாக கல்வி கற்க தவறினர். இன்று, இந்த சம்ஸ்காரத்தின் அடிப்படையிலான கல்வி பாரம்பரியம் அழிந்துவிட்டது. உபநயனன் மகனுக்கு திவிஜத்வத்தை வழங்குவதற்காக மட்டுமே செயல்படுகிறான்.

உபா என்றால் 'அருகில்'. நயன் என்றால் '(அவனை) அழைத்துச் செல்வது, அதாவது மகனை ஆசிரியரிடம் அழைத்துச் செல்வது.

பெற்றோரைப் போலவே, ஆச்சார்யாவும் மாணவரை அன்பு மற்றும் பொறுமையுடன் பண்புள்ள மனிதனாக வடிவமைப்பார். அவர் வேதங்களின் விலைமதிப்பற்ற அறிவை அவருக்குப் புகட்டுவார். இது உபநயனின் இரண்டாவது பொருள். உலகின் அனைத்து கலாச்சார அமைப்புகளிலும், இந்த இந்து சம்ஸ்காரத்தை விட உயர்ந்த மற்றும் கடுமையான இலட்சியத்தை யாரும் மாணவர்களுக்கு வழங்கவில்லை. ஒரு மாணவர் இந்த சம்ஸ்காரத்தை உண்மையாகக் கடைப்பிடித்தால், அவர் ஒரு வெற்றிகரமான அறிஞராக மாறுவார். இதனுடன் சேர்த்து, இந்த காலகட்டத்தில், அவர் ஆச்சார்யாவிடம் இருந்து பெறுகிறார், வீட்டுக்காரரின் வாழ்க்கைக்கு ஒரு வலுவான பின்னணி அவர் பின்னர் நுழைவார். இன்று, ஆச்சார்யாவின் வீட்டில் தங்குவது சாத்தியமில்லை. ஆனால் அடுத்த சிறந்த சமமான ஒரு சத்ரலே - உறைவிடப் பள்ளியில் நுழைவது. ஒழுக்கம் சம்பந்தப்பட்ட ஒழுக்கம் மாணவரிடம் பொதுவாக வீட்டில் சாத்தியமில்லை.

மாணவர்கள் ஒரு ஜானோய் அணிந்தாலும், வீட்டுக்காரர்கள் இரண்டு அணியலாம்; ஒன்று தனக்கும் மற்றொன்று மனைவிக்கும்.

ஜனோயின் மூன்று சரங்கள் மூன்று குணங்களைக் குறிக்கின்றன - சத்வ (யதார்த்தம்), ராஜஸ் (பேரார்வம்) மற்றும் தாமஸ் (இருள்). பார்ப்பனர்கள், மூதாதையர்கள் மற்றும் கடவுள்களுக்கு அவர் கடன்பட்டிருக்கும் மூன்று கடன்களையும் அவர் செலுத்த வேண்டும் என்பதையும் அவை அணிந்திருப்பவர்களுக்கு நினைவூட்டுகின்றன. பிரம்மா (படைப்பாளர்), விஷ்ணு (பராமரிப்பாளர்) மற்றும் சிவன் (நிலை) ஆகியவற்றைக் குறிக்கும் பிரம்மகிரந்தி என்று அழைக்கப்படும் ஒரு முடிச்சால் மூன்று சரங்களும் பிணைக்கப்பட்டுள்ளன.

ஜானோயி அணிவதன் ஒரு முக்கியமான முக்கியத்துவம் என்னவென்றால், நூல்கள் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தும் வெவ்வேறு தெய்வங்களை அணிபவர்

தொடர்ந்து அறிந்திருப்பார். எனவே, தர்ம சாஸ்திரங்களுக்கு இணங்காத எந்தவொரு செயலுக்கும் முன் அவர் விழிப்புடன் இருப்பார்.

(12) வேதரம்பம் (வேத ஆய்வு ஆரம்பம்)

இந்த சம்ஸ்காரம் தர்ம சூத்திரத்தின் ஆரம்பகால பட்டியல்களில் குறிப்பிடப்படவில்லை, அதற்கு பதிலாக நான்கு வேத சபதங்கள் - வேத விரதங்கள் பட்டியலிடப்பட்டுள்ளன. உபநயனம் கல்வியின் தொடக்கத்தைக் குறித்தது என்றாலும், அது வேதப் படிப்புடன் ஒத்துப்போகவில்லை என்று தோன்றியது. எனவே வேதப் படிப்பைத் தொடங்க ஒரு தனி சம்ஸ்காரம் அவசியம் என்று உணரப்பட்டது. இந்த சம்ஸ்காரத்தில், ஒவ்வொரு மாணவரும், அவரவர் பரம்பரையின் படி, வேதங்களின் சொந்தக் கிளையில் தேர்ச்சி பெறுகிறார்கள்.

(13) கேஷாந்த் (கோடன்) (தாடியை மொட்டையடித்தல்)

இந்த சம்ஸ்காரம் நான்கு வேத விரதங்களில் ஒன்றாக சேர்க்கப்பட்டுள்ளது. மற்ற மூன்று மங்கிப்போனபோது, கேஷாந்த் ஒரு தனி சம்ஸ்காரமாக மாறினார். 'கேஷ்' என்றால் முடி மற்றும் 'எறும்பு' என்றால் முடிவு. இந்த சம்ஸ்காரத்தில் பதினாறு வயதில் மாணவியின் முதல் தாடியை மொட்டையடிப்பது அடங்கும். இது கோடான் என்றும் அழைக்கப்படுகிறது, ஏனெனில் இது ஆசார்யாவுக்கு ஒரு பசுவை பரிசளிப்பது மற்றும் முடிதிருத்தும் நபருக்கு பரிசுகளை வழங்குவதை உள்ளடக்கியது.

மாணவர் இப்போது ஆண்மைக்குள் நுழைவதால், அவர் தனது இளமைத் தூண்டுதல்களில் அதிக விழிப்புடன் இருக்க வேண்டும். பிரம்மச்சார்யாவின் சபதத்தை அவருக்கு நினைவூட்ட, அவர் புதிதாக சபதம் எடுக்க வேண்டும்; ஒரு வருடத்திற்கு கடுமையான கட்டுப்பாடு மற்றும் கடுமையான ஒழுக்கத்தில் வாழ வேண்டும்.

(14) சமவர்த்தன் (மாணவர்களின் முடிவு)

இந்த சம்ஸ்காரம் பிரம்மச்சார்ய கட்டத்தின் இறுதியில் - மாணவர் முடிவில் செய்யப்படுகிறது. 'சாம வரதன்' என்றால் 'ஆச்சார்யாவின் வீட்டிலிருந்து வீடு திரும்புவது' என்று பொருள். இது அவ்ருத் ஸ்னான் எனப்படும் சடங்கு தியாக குளியலை உள்ளடக்கியது. இது தியாகம், ஏனெனில் இது பிரம்மச்சார்யாவின் நீண்ட அனுசரிப்பு முடிவைக் குறிக்கிறது. இது ஒரு சடங்கு குளியல் ஆகும், ஏனெனில் இது மாணவர் கற்றல் கடலைக் கடப்பதைக் குறிக்கிறது - எனவே வித்யாஸ்னாடக் - கற்றல் கடலைக் கடந்தவர். சமஸ்கிருத இலக்கியத்தில், கற்றல் ஒரு கடலுடன் ஒப்பிடப்படுகிறது.

குளிப்பதற்கு முன், மாணவர் தனது மாணவர் பட்டத்தை முடித்து, குரு -தக்ஷிண - கல்விக் கட்டணத்தை வழங்க ஆசார்யாவிடம் அனுமதி பெற வேண்டும். கல்யாணம், பழக்கம் மற்றும் திருமண வாழ்க்கைக்கு தகுதியான நபராக மாணவர் சான்றளிப்பதால் அனுமதி அவசியம். வெளிப்படையாக மாணவர்

கட்டணம் செலுத்த முடியாத நிலையில் உள்ளார். ஒரு சூத்திரம் ஆசிரியரின் கடனை திருப்பிச் செலுத்த முடியாதது என்று விவரிக்கிறது, "ஏழு கண்டங்களைக் கொண்ட பூமி கூட குரு-தட்சிணத்திற்கு போதுமானதாக இல்லை." ஆனால் சம்பிரதாயம் ஒரு தேவையான மரியாதை மற்றும் ஆச்சார்யா, "என் குழந்தை, பணத்தால் போதும். உன் தகுதியால் நான் திருப்தி அடைகிறேன்" என்கிறார். தைத்திரிய உபநிஷத்தில் (I.11) குறிப்பிடப்பட்டுள்ள தீக்ஷாந்த் பிரவச்சன் என்று அழைக்கப்படும் ஈர்க்கக்கூடிய அறிக்கைகளை அவர் விரிவாகக் கூறுவார்.

வாழ்நாள் முழுவதும் பிரம்மச்சரியத்தைக் கடைப்பிடிக்க விரும்பும் மாணவர்கள் ஆச்சார்யாவுடன் இருப்பார்கள். இன்று, இதன் பொருள் ஆன்மீக குரு - ஏகாந்திக் சத்புருஷ மற்றும் சாதுவாக மாறுவது. மாணவர் இவ்வாறு அடுத்த இரண்டு ஆசிரமங்களைத் தவிர்த்து, சன்னியாசத்தில் நுழைகிறார்.

திருமணம்

(15) விவாஹா

இது அனைத்து இந்து சம்ஸ்காரங்களிலும் மிக முக்கியமானது. ஸ்மிருதிகள் க்ருஹஸ்தா (வீட்டுக்காரர்) ஆசிரமத்தை மிக உயர்ந்ததாகப் போற்றுகிறார்கள், ஏனெனில் இது மற்ற மூன்று ஆசிரமங்களின் மைய ஆதரவாகும்.

மனு, "ஒருவரின் வாழ்க்கையின் முதல் காலாண்டில் குருவின் வீட்டிலும், இரண்டாவது காலாண்டில் மனைவியுடனும், காலாண்டில் மூன்றாவது காலாண்டிலும், நான்காவது இடத்தில் சந்நியாசம் எடுத்து, ஒவ்வொரு உலகக் கட்டுகளையும் தூக்கி எறிய வேண்டும்." (மனு ஸ்ம்ருதி IV.1). திருமணத்தால் தனிநபர் வாழ்க்கையின் நான்கு புருஷார்த்தங்களை (முயற்சிகள்) அடைய முடியும்: தர்மம் (நீதி), அர்த்த (செல்வம்), காமா (ஆசை) மற்றும் மோட்சம் (இரட்சிப்பு). அவர் குழந்தைகளைப் பெறுவதன் மூலம் மூதாதையர் கடனை அடைக்க முடியும். குழந்தைகளின் இனப்பெருக்கம் திருமணத்தின் முதன்மை நோக்கமாகும்.

ஒரு மத சடங்காக இருப்பதோடு மட்டுமல்லாமல், இந்து திருமணமும் ஒரு முக்கியமான சமூக நிறுவனமாக கருதப்படுகிறது. ஒரு நிலையான மற்றும் சிறந்த சமுதாயத்தை வளர்ப்பதற்கு, உலகின் அனைத்து கலாச்சாரங்களிலும் திருமணம் ஒரு முக்கிய அங்கமாக கருதப்படுகிறது. விசுவாசமான திருமண உறவுகள் இல்லாத சமூகம் சீரழிந்து போகிறது. ரோமானியர்களின் வீழ்ச்சிக்கு விபச்சாரம் ஒரு காரணம் என்று கூறப்படுகிறது. திருமணத்தின் மூலம், ஒரு தனிநபர் மற்றும் சமூகம், தார்மீக நெறிமுறைகளுக்குள் இருக்கும்போது, ஒன்றாக முன்னேற முடியும். அதே நேரத்தில் அது மற்றவர்களுக்கு தீங்கு விளைவிக்காது அல்லது ஒருவரின் சுதந்திரத்தை மீறாது. இந்த சம்ஸ்காரம் கலாச்சார மதிப்புகள் மற்றும் தர்மத்தை அதிகரிக்கிறது. இது தார்மீக நீதி மற்றும் சுய கட்டுப்பாட்டை ஆதரிக்கிறது மற்றும் ஊக்குவிக்கிறது.

இந்து திருமணம் - நம்பிக்கைகள் மற்றும் உணர்வுகள்

இந்து திருமண அமைப்பு ஒரு மத மற்றும் சமூக நிறுவனம் என விவரிக்கப்படுகிறது. மிக முக்கியமான விஷயம் என்னவென்றால், இது இரண்டு நபர்களைக் காட்டிலும் இரண்டு ஆவிகளின் ஒன்றியம். இதை மனோதத்துவ ரீதியாக கருத்தில் கொள்ள, ஒரு நபர் மூன்று உடல்களால் ஆனவர்: உடல் - பொருள் (ஸ்தூல்), நுட்பமான - மனம் (சூக்ஷ்மா) மற்றும் காரண - ஜீவா (கரன்). வேத திருமணம் என்பது மூன்றிற்கும் இடையிலான ஒரு பொருளாகும் - பொருளுடன் பொருள், மனதோடு மனம் மற்றும் ஜீவாவுடன் ஜீவா. அதன் புனிதமான சபதங்களுடன், இந்த ஜோடி வாழ்க்கையின் நான்கு குறிக்கோள்களை (புருஷார்த்தங்கள்) அடைய ஒன்றாக பயணத்தைத் தொடங்குகிறது.

இந்த பயணத்தின் போது தம்பதியினர் தங்கள் ஆசைகளை பூர்த்தி செய்கிறார்கள் - சம்பாதிக்க, குழந்தைகளைப் பெற்றெடுக்க, மற்றும் சமூகத்திற்கு சேவை செய்ய. இதனுடன் சேர்த்து, அவர்கள் பக்தி (பக்தி) பாதையைப் பின்பற்றி, தங்களுக்குள் இருக்கும் பிரம்மன் மற்றும் பரப்ரஹ்மனின் தெய்வீகத்தைக் கண்டுபிடித்துள்ளனர். இது விழாவின் போது ஒரு சடங்கில் பிரதிபலிக்கிறது. மணமகனில் நாராயணனையும், மணப்பெண்ணில் லட்சுமியையும் அழைக்க மந்திரங்கள் உச்சரிக்கப்படுகின்றன. பெற்றோர்கள், உறவினர்கள் மற்றும் அங்கிருந்த அனைவரும் அவர்களை வணங்குகிறார்கள். கடவுளுக்கும் தெய்வத்துக்கும் இடையேயான இணைப்பு, இரண்டு பொருள் உடல்கள் அல்ல. தம்பதியினரின் அடிப்படை உத்தரவு, "நீங்கள் உடல் அல்ல, ஆத்மா."

ஒருவரை ஒருவர் ஆத்மாவாகக் கருதுவது வேத திருமணத்தின் அடிப்படை அடிப்படையாகும். இது உலகின் அனைத்து கலாச்சாரங்களிலும் தனித்துவமானது - இது முதன்மையாக ஆர்வத்தின் அடிப்படையில் கந்தர்வ அமைப்பைக் கவனிக்கிறது. திருமண புரிதலில் இந்த புரிதல் மிக முக்கியமானது.

எந்தவொரு திருமண முரண்பாட்டின் மூலமும் உடல் உணர்வு மற்றும் ஒருவரின் அகங்காரம் - 'நான்' மற்றும் 'என்னுடையது' ஆகியவற்றின் காரணமாக சகிப்புத்தன்மையின்மை உள்ளது. ஒரு பொதுவான, இறுதி குறிக்கோளான மோட்சத்திற்காக தம்பதியர் ஆத்மாவுடன் இணைந்தால், 'நான்' மற்றும் 'நீங்கள்' இருப்பதை நிறுத்துவார்கள். ஏனென்றால், 'நான்' மற்றும் 'நீங்கள்' அனுபவ ஆத்மா. மேலும் 'நான்' மற்றும் 'நீங்கள்' ஆத்மா என்று நம்பப்படும் போது, சுயநல நோக்கங்கள் மற்றும் ஆசைகளிலிருந்து எழும் மோதல் எங்கே? எனவே, ஒரு இந்து திருமணத்தில் மோதல்கள் மற்றும் வேறுபாடுகள் எழும்போது, அவற்றை எளிதில் தீர்க்க முடியும். தம்பதியர் ஒருவருக்கொருவர் ஆத்மாவாக கருதுகின்றனர், ஏனென்றால் ஆத்மா தூய்மையானது, பாலினம் இல்லாதது, வயது இல்லாதது மற்றும் இயல்பாகவே தெய்வீகமானது. விவாஹா என்றால் 'தூக்குவது, ஆதரிப்பது, நிலைநிறுத்துவது, நிலைத்து நிற்பது' என்று பொருள்.

ஒப்புக்கொண்டபடி, இந்த உயரிய தத்துவத்தை உள்வாங்க இரு மனைவிகளும் தியாகங்களையும் முயற்சிகளையும் செய்ய வேண்டும். இது ஒரே இரவில் செயல்முறை அல்ல, வாழ்நாள் முழுவதும் புனிதமான அர்ப்பணிப்பு. இந்த தத்துவம்தான் ஆயிரக்கணக்கான ஆண்டுகளாக வேத திருமணத்தை ஒரு பெரிய வெற்றியாக மாற்றியுள்ளது. முதன்மையாக மேலோட்டமான மற்றும்

சாதாரணமான காரணிகள் மற்றும் உடல் நனவை அடிப்படையாகக் கொண்ட பொருள்முதல்வாதத்தின் சமீபத்திய உயர்வு மட்டுமே இன்றைய இந்து திருமணங்களை அழிக்கத் தொடங்கியுள்ளது.

மேற்கூறிய உணர்வுகள் மற்றும் வேறு சில, உண்மையான திருமண விழாவின் போது உச்சரிக்கப்படும் மந்திரங்களால் குறியீடாக சித்தரிக்கப்பட்டு வாய்மொழியாக வலியுறுத்தப்படுகின்றன, அதன் நடவடிக்கைகளை நாம் அடுத்ததாக கருதுகிறோம்.

திருமண விழா

(i) ஹரித்ரலேபன்பூசப்படுகிறது

திருமணத்திற்கு முந்தைய நாள், மணப்பெண்ணின் உடலில் மஞ்சள் மற்றும் எண்ணெய் கிரீமி பேஸ்ட். இது குஜராத்தியில் பித்தி சோல்வி என்றும் சமஸ்கிருதத்தில் ஹரித்ரலேபன் என்றும் அழைக்கப்படுகிறது. குறியீட்டு உணர்வு என்னவென்றால், மணமகள் கருமையான நிறத்தில் இருந்தால், இந்த ஒப்பனை சிகிச்சை அவளுக்கு லேசான சாயலை அளிக்கும்.

திருமண விழாவிற்கு முன்பு, கணபதி (கணேஷ்) மணமகளின் வீட்டில் சடங்குகளின் ஒரு நல்ல தொடக்கமாக வணங்கப்படுகிறார், ஏனெனில் கணபதி சுப தெய்வமாக இருக்கிறார்.

(ii) வர் பிரேக்ஷன் ()

மணமகனை வரவேற்றுமணமகன் மணமகள் வீடு அல்லது திருமண மண்டபத்தின் வாசலில் வரவேற்கப்படுகிறார். மணமகனும், மணமகளும் ஒருவருக்கொருவர் மாலைகளை மணமண்டலத்தின் கீழ் வைக்கிறார்கள். "என் கடமையை கடைபிடிப்பதில், எங்கள் நிதி விஷயங்களில், எனது உடல் தாகத்தை நிறைவேற்றுவதில், நான் எப்போதும் உங்களிடம் ஆலோசனை பெறுவேன், உங்கள் சம்மதத்தை ஏற்று செயல்படுவேன்" என்று ஒரு சபதம் வாசிக்கப்படுகிறது. இது பிரதிஜ்ன ஸ்விகர் என்று அழைக்கப்படுகிறது.

(iii) மது பாரகா (தேனை வழங்குதல்)

மணமகள் மணமகனை வரவேற்று அவருக்கு தேன், தயிர் மற்றும் நெய் (தெளிவுபடுத்தப்பட்ட வெண்ணெய்) ஆகியவற்றை வழங்குகிறாள், அவள் எப்போதும் தன் நடத்தையின் இனிமையால் அவரை மகிழ்விப்பாள் என்று கூறுகிறாள். கலவைக்கு ஒரு புளிப்பு சாயலும் உள்ளது, இது வாழ்க்கை சில நேரங்களில் கொண்டு வரக்கூடிய கசப்பைக் குறிக்கிறது.

(iv) பாணி கிரஹன் (மணமகளின் கையை ஆதரித்தல்) மணமகளின்

பெற்றோர் மணமகனுக்கு கையை வழங்கி, தங்கள் மகளை மனைவியாக ஏற்றுக்கொள்ளும்படி கேட்டுக்கொள்கிறார்கள். மணமகன் மணமகளை மனைவியாக ஏற்றுக்கொண்டு அவளுக்கு ஆடை மற்றும் நகைகளை வழங்குகிறார்.

(v) வைவஹிக் ஹோமம் (புனித நெருப்பை அழைத்தல்)

புனித நெருப்பு அழைக்கப்பட்டு அதில் பிரசாதம் ஊற்றப்படுகிறது. அக்னி (நெருப்பு) விஷ்ணுவின் வாயைக் குறிக்கிறது மற்றும் மனம், அறிவு மற்றும் மகிழ்ச்சியின் வெளிச்சத்தைக் குறிக்கிறது மற்றும் விஷ்ணு ஒரு தெய்வீக சாட்சியாக பணியாற்றுகிறார்.

(vi) ஷிலரோஹன் (கல்லில் மிதித்தல்)

மணமகள் தன் வலது காலை ஒரு கல்லின் மீது வைக்கிறாள். மணமகன் அவளது வீட்டிலுள்ள கல்லைப் போல உறுதியாக இருக்கும்படி சொல்கிறான், அதனால் அவர்கள் பிரச்சினைகளை எளிதில் எதிர்கொள்ள முடியும்.

(vii) லாஜா ஹோமம் (புனித நெருப்பில் உலர்ந்த அரிசியை வழங்குதல்) புனித நெருப்புக்கு

நான்கு பிரசாதங்கள் வழங்கப்படுகின்றன. மணமகளின் சகோதரர் மணமகளின் கைகளில் அரிசியை வைக்கிறார், அதில் பாதி மணமகளின் கைகளில் விழும். மந்திரங்கள் ஜபிக்கப்படுகின்றன. மணமகனுக்கு நீண்ட ஆயுளையும், ஆரோக்கியத்தையும், மகிழ்ச்சியையும், செழிப்பையும் வழங்குமாறு மணமகள் மரணத்தின் கடவுளான யமனை பிரார்த்திக்கிறார்.

(viii) சப்தபதி (ஏழு படிகள்)

மணமகனும் மணமகளும் புனித நெருப்பைச் சுற்றி ஏழு படிகள் எடுக்கிறார்கள். ஒவ்வொரு அடியிலும் அவர்கள் கடவுளின் ஆசிகளைப் பெறுகிறார்கள். தம்பதியினர் ஏழு படிகள் நடக்கும்போது பின்வரும் ஏழு சப்தங்களை உறுதிமொழி:

- எடுக்கிறார்கள்1. உணவு மற்றும் வாழ்க்கையின் தேவைகளை நோக்கி இந்த முதல் படையை எடுத்துக்கொள்வோம்.
- வலிமை மற்றும் வீரியத்தை நோக்கி இந்த இரண்டாவது அடியை எடுத்து வைப்போம்.
- செல்வம் மற்றும் செழிப்பை நோக்கி இந்த மூன்றாவது அடியை எடுத்து வைப்போம்.
- குடும்பத்தைச் சுற்றி மகிழ்ச்சியைப் பெறுவதற்கு இந்த நான்காவது அடியை எடுத்துக்கொள்வோம்.

5. சந்ததிக்கு இந்த ஐந்தாவது அடியை எடுத்து வைப்போம்.
6. ஆறு பருவங்கள் மற்றும் நேரத்திற்கு ஏற்ப செயல்பட இந்த ஆறாவது படி எடுத்துக்கொள்வோம்.
7. ஒரே மதத்தையும் வாழ்நாள் நட்பையும் நம்புவதற்கு இந்த ஏழாவது அடியை எடுத்து வைப்போம்.

(ix) அக்னி பரிக்ரமா (புனித நெருப்பின்)

சுற்றுப்பயணம்மணமகனும், மணமகளும் புனித நெருப்பை நான்கு முறை சுற்றி வருகிறார்கள். முதல் மூன்று சுற்றுகளில் மணமகள் மணமகனை வழிநடத்துகிறார் மற்றும் நான்காவது மணமகன் மணமகனை வழிநடத்துகிறார். ஒவ்வொரு சுற்றுக்கும் முன் ஒரு பிரசாதம் வழங்கப்படுகிறது. விழாவின் இந்த பகுதி குஜராத்தியில் மங்கல் :பெரா என்று அழைக்கப்படுகிறது.

(x) சாபாக்யா சின்ஹா (மணமகளை)

ஆசீர்வதித்தல்மணமகன் மணமகளுக்கு கும்பம் (வெர்மிலியன் பவுடர்) அல்லது சிந்தூர் (முடியை பிரிக்கும் போது அல்லது நெற்றியில் வைத்து மங்களசூத்திரம் (புனித நெக்லஸ்) கொடுத்து ஆசீர்வதிக்கிறார்.

(xi) சூர்ய தரிசனம் (சூரியனைப் பார்த்து)

மணமகன் சூரிய தெய்வத்தின் முன்னிலையில் மணமகனை மனைவியாக ஏற்றுக்கொள்கிறார். இரவில் திருமணம் நடந்தால், அவர் அவளை துருவ நட்சத்திரம் (உறுதியான நட்சத்திரம்) மற்றும் அருந்ததி நட்சத்திரம் (பக்தி நட்சத்திரம்) ஆகியவற்றைப் பார்க்கச் சொல்கிறார். மணமகன் அவளது அன்பிலும் கடமையிலும் உறுதியாக இருக்கவும், வசிஷ்ட முனிவரிடம் அருந்ததியைப் போல அவரிடம் அர்ப்பணிப்புடன் இருக்கவும் சொல்கிறான். மணமகள் மணமகனின் உதாரணத்தைப் பின்பற்றி பக்தியுடன் இருப்பேன் என்று சொல்கிறாள்.

(xii) ஹ்ருடே ஸ்பார்ஷ் (இதயங்களைத் தொடுதல்)

மணமகனும் மணமகளும் ஒருவருக்கொருவர் இதயங்களைத் தொடுகிறார்கள். மணமகனிடம் மணமகனிடம், "நான் உன் இதயத்தைத் தொடுகிறேன். கடவுள் உன்னை என் கணவராகக் கொடுத்தார். உங்கள் இதயம் இப்போது என்னுடையதாக இருக்கட்டும். நான் உன்னிடம் பேசும்போது, தயவுசெய்து பரிபூரணமாக கவனமாகக் கேளுங்கள்." மணமகன் மணமகளுக்கு அளித்த சபதத்தை மீண்டும் செய்கிறார்.

(xiii) அன்னபிரஷன் (மணமகனுக்கு உணவளித்தல்)மணமகனுக்கு உணவளித்து

மணமகள் அவரிடம், "இந்த இனிப்பு உணவை உங்களுக்கு உண்பதன் மூலம் (பாரம்பரியமாக கன்சர் - கோதுமை மாவு, சர்க்கரை மற்றும் நெய் ஆகியவற்றால்

ஆனது) நான் உங்கள் இதயத்தை உண்மை மற்றும் நேர்மையின் பிணைப்பால் கட்டுவேன் மற்றும் அன்பு. என் இதயம் உன்னுடையது, உன் இதயம் என்றென்றும் என்னுடையதாக இருக்கும். "

(xiv) பூர்ணாஹுதி (விழா நிறைவு)

புனித நெருப்புக்கு இறுதிப் பிரசாதம் வழங்கப்பட்ட பிறகு, பூசாரி மணமகனை மணமகனை ஆசீர்வதிக்கிறார். விருந்தினர்களுக்கு மலர் இதழ்கள் மற்றும் அரிசி விநியோகிக்கப்படுகிறது, அவர்கள் மணமகனுக்கும் மணமகனுக்கும் குளிக்கிறார்கள். அவர்களின் ஆசியுடன் திருமண விழா நிறைவு பெறுகிறது. மணமகனும், மணமகளும் இனி தனித்தனி நிறுவனங்கள் அல்ல, ஆனால் ஒரு ஒருங்கிணைந்த ஆளுமை, அவர்கள் தங்கள் வாழ்க்கையை எல்லா வகையிலும் பகிர்ந்து கொள்வார்கள்.

(16) அந்தியெஸ்தி (இறப்பு சடங்குகள்)கருத்தோடு

ரிஷிகள் மற்றும் தர்ம சூத்திரங்கள் வாழ்க்கையின் இறுதி குறிக்கோள் குறித்து ஒருமித்தஇருந்தன, அவர்கள் நான்கு ஆசிரமங்களில் - வாழ்க்கையின் நிலைகளில் கட்டளையிட்டனர். உறுதியான கவிஞர் காளிதாஸ் தனது உன்னதமான(1-8) இவ்வாறு குறிப்பிடுகிறார்:

ரகுவன்ஷாவில்"ஷைஷவே அபிஸ்தவித்யானம் யுவனே விஷயாயிணம்; வர்தக்யே முனிவ்ருத்தினம் யோஜெனந்தே தனுத்யாஜம்."

"குழந்தை பருவத்தில் ஒரு படிப்பு (பிரம்மச்சார்ய ஆசிரமம்), இளமையில் (க்ருஹஸ்தா ஆசிரமம்) தனது ஆசைகளை நிறைவேற்றுகிறது, முதுமையின் போது (வன்பிரஸ்தா ஆசிரமம்) அமைதியான சிந்தனைக்காக உலக செயல்பாடுகளைத் துறக்கிறது, பின்னர் கடவுள் உணர்தலுக்கான முயற்சிகள், அதன் பிறகு அவர் தனது உடலை விட்டு வெளியேறுகிறார். இந்துவின் வாழ்வில் இறுதி சம்ஸ்காரம் அந்தியெஷ்டி. யாகூர் வேதம் விவாஹாவை பதினாறாவது சம்ஸ்காரமாக கருதுகிறது, அதே நேரத்தில் ரிக் வேதம் அந்தியெஷ்டியை கருதுகிறது. ஒரு நபரின் மரணத்திற்குப் பிறகு அவரது உறவினர்களால் நிகழ்த்தப்பட்டாலும், அது மிகவும் முக்கியமானது, ஏனென்றால் அடுத்த உலகத்தின் மதிப்பு தற்போதையதை விட அதிகமாக உள்ளது.

இறுதி சடங்குகள் பிராமண பாதிரியார்கள் உதவியுடன் மிகவும் கவனத்துடன் செய்யப்படுகின்றன.

இறந்த பிறகு முதல் சடங்கு இறந்தவரின் வாயில் சில துளசி இலைகளையும் ஒரு சில துளிகள் நீரையும் வைப்பது. பின்னர் புனிதமான மாட்டு சாணத்தைப் பயன்படுத்தி சுத்திகரிக்கப்பட்ட தரையில் போடப்படுகிறது.

பழைய ஆடைகள் அகற்றப்பட்டு, புனித நீரால் உடல் குளிப்பாட்டப்படுகிறது. உடல் பின்னர் ஒரு புதிய, துண்டிக்கப்படாத, வெட்டப்படாத துணியால் (கஃபான்)

மூடப்பட்டிருக்கும். பின்னர் அது மூங்கில் கரும்புகளால் ஆன சணல் கம்பிகளால் கட்டப்பட்ட ஒரு பையரில் (நானமி) போடப்படுகிறது.

பழைய ஆடைகளை அகற்றுவதற்கான அடிப்படைச் செய்தியை சமஸ்கிருத வசனத்திலிருந்து:

பெறலாம்"தானாணி பூமாய்பாஷவச்ச கோஷ்டே,
நரி க்ருஹத்வேர் சாகா ஸ்மாஷனே,
தேஹாசித்யாம் பரலோக மார்கே,
தர்மனுகோ கச்சதி ஜீவா ஏகாஹா."

"செல்வம் புதைக்கப்படும், கால்நடைகள் பேனாவில் இருக்கும், (அவரது) மனைவி (அவருடன்) வாசலுக்கு வருவார், நண்பர்கள் அவருடன் சூடுகாட்டுக்கு வருவார்கள், இறுதி சடங்கு வரை உடல் வரும், ஆனால் அடுத்த பாதையில் உலகம், ஜீவா தனியாக செல்கிறது (அவரது கர்மாவுடன்).

இந்த சடங்கு ஆன்மீக வலிமையை ஊக்குவிக்கிறது, இதனால் இறந்தவரின் உறவினர்கள் அனுபவிக்கும் துயரத்தையும் காயத்தையும் கணிசமாக ஈடுகட்டுகிறது.

குடும்ப உறுப்பினர்கள் பின்னர் கடவுளின் பெயரை உச்சரிக்கும் போது உடலை தகனம் செய்யும் பைருக்கு எடுத்துச் செல்கின்றனர். 'ராம் போலோ பாய் ராம்' என்பது பொதுவாக உச்சரிக்கப்படும் சொற்றொடர். வங்கத்தில் அது 'ஹரி போல், ஹரி போல்'. சவ அடக்கத்தின் மீது உடல் வைக்கப்பட்ட பிறகு, அதன் மேல் நெய் ஊற்றப்பட்டு நெருப்பை நெருங்கிய உறவினரால் கொளுத்தப்பட்டது. எள் விதைகள் பூஜையின் ஒரு வடிவமாக நெருப்பில் தெளிக்கப்படுகின்றன.

பிந்தைய இரண்டு படிகள் எரியூட்டலுக்கு ஒரு மின்சார துளை பயன்படுத்தப்படும் இடத்தில் சாத்தியமில்லை. விவாஹ விழாவில் ஏற்றப்பட்ட நெருப்பு பின்னர், பாரம்பரியமாக, வீட்டிற்கு எடுத்துச் செல்லப்பட்டு, வாழ்நாள் முழுவதும் பலிபீடத்தில் எரிந்தது. திருமண வாழ்க்கை ஒன்றாக வாழ்க்கை நெருக்கடிகளால் வாழப்பட வேண்டும் என்பதை இது குறிக்கிறது. வாழ்க்கைத் துணைவர்களில் ஒருவர் இறந்தபோது, அக்னி (நெருப்பு) சிலுவையில் அல்லது பானையில் சூடுகாட்டிற்கு எடுத்துச் செல்லப்பட்டது, அங்கு அது பைரை ஏற்றுவதற்குப் பயன்படுத்தப்பட்டது. இது விவாஹத்தின் முடிவையும் அக்னி (அந்த்யேஷ்டி) சம்ஸ்காரத்தின் தொடக்கத்தையும் குறிக்கிறது.

குஜராத்தின் பல்வேறு குழுக்கள் மற்றும் பகுதிகளில் வெவ்வேறு சடங்குகள் மற்றும் சடங்குகள் பின்பற்றப்படுகின்றன.

தகனம் செய்வதன் மூலம், உடலின் ஐந்து அடிப்படை கூறுகள் - பஞ்ச பூட்ஸ் என்று அழைக்கப்படுகின்றன - பிருத்வி (பூமி), ஜல் (நீர்), தேஜ் (நெருப்பு), வாயு (காற்று) மற்றும் ஆகாஷ் (விண்வெளி) ஆகியவை பிரபஞ்சத்திற்கு

திரும்பப்படுகின்றன, இதனால் அண்டத்தை பராமரிக்கிறது சமநிலை. அனைத்து சம்ஸ்காரங்களும் ஆன்மீக நோக்குடையவை. இருப்பினும், சிலர் நேரடியாக சுற்றுச்சூழலுக்கு ஒரு வழியில் அல்லது இன்னொரு வகையில் பயனளிக்கிறார்கள்.

கடந்த தசாப்தத்தில் விஞ்ஞானிகள் இதை உணரத் தொடங்கினர். உதாரணமாக, இறந்தவர்களை அப்புறப்படுத்துவதற்கான சிறந்த, மிகவும் பயனுள்ள மற்றும் சுற்றுச்சூழல் விவேகமான முறை தகனம் என்பதை அவர்கள் சுட்டிக்காட்டியுள்ளனர். அடக்கம் என்பது விண்வெளி மற்றும் நிலத்தடி நீர் மாசுபடுதல் போன்ற பெரும் பிரச்சனைகளுக்கு வழிவகுக்கிறது. பிளேக் மற்றும் மெதுவான வைரஸ் நோய்களால் பாதிக்கப்பட்ட பிணங்கள் நேரடியாக உணவளிக்கும் திசையன்களைப் பாதிக்கின்றன. இது இறுதியில் மனிதர்களை பாதிக்கிறது. சமீபத்தில் இங்கிலாந்தில், நோய்வாய்ப்பட்ட கால்நடைகளை கூட தகனம் செய்யும் ஞானம் உணரப்பட்டது, குறிப்பாக பைத்தியம் மாடு நோயால் பாதிக்கப்பட்டவர்கள்.

சஞ்சயன்

அஸ்திதகனம் செய்யப்பட்ட பிறகு, சாம்பல் மற்றும் எஞ்சிய எலும்புகள் (அஸ்தி) ஒரு கலசத்தில் சேகரிக்கப்படுகின்றன. சில சமூகங்களில் அவற்றை பால் மற்றும் புனித நீரில் கழுவுவது வழக்கம். கலசம் பின்னர் கங்கை, நர்மதா போன்ற புனித நதிக்கு அல்லது திரிவேணி சங்கம் எனப்படும் அலகாபாத்தில் உள்ள கங்கை, யமுனா மற்றும் சரஸ்வதி ஆகிய மூன்று நதிகளின் புனித சங்கமத்திற்கு கொண்டு செல்லப்படுகிறது.

சுதக் (அஷுப்ச) - தூய்மையற்றது

இது பத்து முதல் பதின்மூன்று நாட்கள் ஆகும், இதன் போது அருகிலுள்ள குடும்ப உறுப்பினர்கள் பூஜை, ஆர்த்தி மற்றும் தால் போன்ற தனிப்பட்ட தினசரி மத சடங்குகளைச் செய்ய மாட்டார்கள். அவர்களின் சார்பாக செய்ய நண்பருக்கு அவர்களின் தனிப்பட்ட பூஜை வழங்கப்படுகிறது. குடும்ப உறுப்பினர்கள் தரிசனத்திற்காக மந்திர செல்லலாம். இந்த காலகட்டத்தில், இறந்தவர்களால் அக்ஷர்தம் பெறுவதற்காக, மத வேதங்கள் மற்றும் பக்தி பாடல்கள் முறையே ஒதப்பட்டு பாடப்படுகின்றன.

பதினொராவது, பன்னிரண்டாவது அல்லது பதின்மூன்றாம் நாளில், உறவினர்கள் பித்ரு (மூதாதையர்) கடனை திருப்பிச் செலுத்த உள்ளூர் மந்திரத்தில் உள்ள இறைவனுக்கு தால் (உணவு) வழங்குகிறார்கள்.

ஆன்மா உடலை விட்டு வெளியேறியவுடன், அது நாளுக்கு நாள் வளரும் மற்றொரு உடலை தத்தெடுக்கும் என்பது பொதுவான இந்து நம்பிக்கை. இறந்த பிறகு பத்தாவது நாளில் இந்த 'இடைக்கால' உடல் முழுமையாக வளர்கிறது. இறந்தவரின் மகன், கோதுமை மாவு மற்றும் தண்ணீரிலிருந்து தயாரிக்கப்பட்ட உணவுப் பந்துகளை - வளர்ந்து வரும் மூட்டுகளுக்கு, நாள்தோறும் அல்லது

பத்தில் ஒன்றாக பத்தாம் நாளில் வழங்குகிறான். இன்றுவரை, இறந்தவர் இந்த உலகத்துடனான உறவை தொடர்கிறார் என்று நம்பப்படுகிறது.

எனவே இறந்தவர் ப்ரீட்டா என்று அழைக்கப்படுகிறார், அதாவது புறப்பட்டவர், ஆனால் வேறு உலகத்தை இன்னும் அடையாதவர் என்று பொருள்.

பதினோராம் நாளில், பிரம்மா, விஷ்ணு, ருத்ரர் மற்றும் யமனை அழைக்கிறார்கள், விஷ்ணு சிறப்பு சாட்சியாக இருக்கிறார். அவர்கள் முன்னிலையில் இறந்தவருக்கு பிண்டாக்கள் வழங்கப்படுகின்றன. பன்னிரண்டாவது நாளில், பிரிந்த ஆன்மா மற்ற உலகத்திற்கு வழங்கப்பட்டது, பின்னர் அவர் தனது முன்னோர்களுடன் தங்கினார். அவர் மற்ற உலகத்தை அடைந்தவுடன், அவர் தனது உடலிலிருந்து விடுவிக்கப்படுகிறார்.

பின்னர் உறவினர்கள் சுதக் இருந்து விடுவிக்கப்பட்டு பின்னர் அவர்களின் தினசரி பூஜை செய்யலாம்.

இந்த சடங்குகள் ஆன்மாவின் மீது சம்ஸ்காரங்கள், அதை கடவுளிடம் வழிநடத்துகின்றன.

பொதுவாக இந்தியாவில் நடைமுறையில் உள்ள தகனத்திற்குப் பிறகு தொடர்புடைய சடங்கு, இறந்தவர்களில் ஒன்று அல்லது அதற்கு மேற்பட்ட ஆண் உறுப்பினர்கள் தலையை மொட்டையடிப்பது. சில சமூகங்கள் ஒரு குறிப்பிட்ட எண்ணிக்கையிலான நாட்களுக்கு எளிய உணவுகளை மட்டுமே சாப்பிடுகின்றன.

சஜ்ஜா

குஜராத்தில் குடும்ப உறுப்பினர்கள் சஜ்ஜா சடங்கை செய்கிறார்கள். இதில், அவர்கள் ஒரு மாடு, கட்டில், பாத்திரங்கள், உணவு தானியங்கள், ஒரு செட் உடைகள் மற்றும் காலணிகள் மற்றும் இறந்தவர் பிராமணருக்குப் பயன்படுத்திய எதையும் வழங்குகிறார்கள். பிராமணர் ஒரு சடங்கைச் செய்து, பொருட்களை எடுத்து, அடுத்த உலகத்தில் தனது பயன்பாட்டிற்காக இறந்தவருக்கு அனுப்ப குறியீடாக.

ஆனால் சஜ்ஜா செய்வது குடும்பம் அல்லது சாதி பாரம்பரியமாக இருந்தால், இதை அருகிலுள்ள மந்திரத்தில் செய்யலாம் மற்றும் பொருட்களை இறைவனுக்கே வழங்கலாம்.

பிரபலமடைந்து வரும் மற்றொரு மாற்று ஜிவித் க்ரியா. இது சஜ்ஜாவைப் போன்றது, ஒரு நபர் உயிருடன் இருக்கும்போது தவிர - பெயர் குறிப்பிடுவது போல. "ஜிவித் க்ரியா சாட்சியாக இருந்ததிலிருந்து தனிநபரின் மனநிறைவை உணர்த்துகிறது.

முடிவு

கடந்த பதினாறு இந்து சம்ஸ்காரங்கள் இந்து வாழ்வின் ஒரு ஒருங்கிணைந்த பகுதியாக இருந்தது. இன்று, நவீன வாழ்க்கை, குறிப்பாக நகர்ப்புற இந்தியாவில் ஆக்கிரமிப்பு, ஒரு அவர்களில் சிலர் தப்பிப்பிழைத்தனர்: சபல், உபநயன், விவாஹா மற்றும் அந்தியெஸ்தி அவர்/அவள் உளவியல் ரீதியாக உயர்த்தப்படுகிறார்கள்.

இது தனிநபரின் சுயமரியாதையை வலுப்படுத்துகிறது மற்றும் சுற்றியுள்ளவர்களுடன் தொடர்புகளை வளப்படுத்துகிறது கட்டமைப்பு. இதன் விளைவாக ஒரு ஆரோக்கியமான சமுதாயம் ஒரு வலுவான கலாச்சார அடையாளத்தைக் கொண்டுள்ளது, இது அதன் பாரம்பரிய நம்பிக்கைகள், பழக்கவழக்கங்களை எளிதில் செம்மைப்படுத்துகிறது, மேம்படுத்துகிறது மற்றும் நிலைநிறுத்துகிறது. ஒழுக்கங்கள் மற்றும் மதிப்புகள். இந்து தர்மம் பல ஆண்டுகளாக வெளிநாட்டு ஊடுருவல்கள் மற்றும் எழுச்சிகளின் கடுமையான மற்றும் தாக்குதல்களைத் தாங்குவதற்கு இது ஒரு முக்கிய காரணமாகும். பண்டைய ரிஷிகளும் முனிவர்களும்பதினாறு அம்சங்களை தெய்வீகத்துடனான நேரடி அனுபவத்தின் மூலம் மனிதகுலத்தின் நித்திய நன்மைக்காகவிதித்தனர். அவர்கள் இந்துவின் அன்றாட வாழ்க்கையின் கட்டமைப்பிற்குள் அவர்களை நெய்தனர். அவை 'புறச் செயல்கள்', முன் பிறப்பு முதல் இறப்புக்குப் பின், உள்ளம் அல்லது ஆன்மீக கருணைக்காக. இன்று, உலகின் எங்கு வேண்டுமானாலும் இந்து மரபுகளின் ஒற்றுமையையும் நிலைத்தன்மையையும் தீர்மானிக்கும் முக்கிய சம்ஸ்காரம் விவாஹா ஆகும்.